

MELDURIN

Annita á Fríðriksmørk:

SAMHALDSFESTI AFTUR Í FØROYSKA SAMFELAGIÐ

Forkvinnan í tingbólkinum hjá Tjóðveldi vil hava samhaldsfesti
at virka aftur í føroyska samfelagnum

Árni Gregersen

– Tað er avgerandi fyri føroyska samfelagið, at vit aftur fáa samhaldsfesti at virka.

Tað sigur Annita á Fríðriksmørk, forkvinna í tingbólkinum hjá Tjóðveldi, tá ið hon verður spurd um, hvat er hennara fremsta politiska mál, nú hon aftur er vald á ting eftir ein steðg uppá fýra ár.

– Vit siggja tað allastaðni, at tað er ein stórus fyrimunur í teimum londunum, har munurin á fólki ikki er stórus. Serliga siggja vit, at fólk í norðanlondum hava tað munandi betri enn fólk í londum, har sum munurin á ríkum og fátøkum er størri, sigur hon.

Hon vísir á, at fleiri kanningar siga, at fólk í hesum londum eru nøgdari enn aðrastaðni umframt

at tildømis kriminaliteturin er munandi minni.

– Um okkara leiðir eru vit nøgd, hava vit okkurt hampuligt at búgva í og fáa mat, fáa undirvísing og hava arbeiði. Vit eru javnari enn aðrastaðni og tað er ein styrki fyri eitt samfelag, sigur Annita á Fríðriksmørk.

Aftur á ting

Annita á Fríðriksmørk hevur sitið á tingi í nógv ár, men tá ið val var næstseinast vann hon ikki upp um tinggáttina, men noyddist at sitauttanfyri í næstan fýra ár.

Nýggja samansetingin av tingmanningin vísir heilt greitt, at hendan manningin er meira óroynd enn tann, hon sat saman við í fyrra umfarinum.

– Tað var kanska eitt annað slag

av tingfólki, sum vóru eitt sindur meira buldrut enn tey sum sita nú, heldur hon.

Hon vísir á, at tá arbeiddi hon saman við royndum politikarum, sum Finnboğa Ísakson, Annfinni Kallsberg, Vilhelm Johannesen og Hergeir Nielsen.

Hesir vóru royndir í parlamentariska arbeiðnum tá og dugdu alt, sum hevur við tingarbeiðið at gera.

– Nú er støðan øðrvísi, tí hóast eg eri nýggj í hesum umfari, so havi eg hóast alt 14 ára royndir við mær og tað ger meg til eina av teimum mest royndu í tingarbeiðnum, sigur Annita á Fríðriksmørk.

Hon sigur, at hesin leikluturin, sum hon nú hevur, gevur henni stóra ábyrgd og fær onnur at lurta meira eftir hvat hon sigur.

– Eg merki væl, at tey nývaldu lurta betur eftir hvat eg havi at siga, tí tey vita væl, at eg havi royndir úr politiska arbeiðnum og kenni spælireglurnar á tingi, sigur hon.

Nógvar atkvøður

Annita á Fríðriksmørk fall á valinum í 2011. Tá fekk hon 270 atkvøður.

Munandi betur gekk á valinum 1. september í ár, tá ið hon fekk 425 atkvøður og varð vald á ting fyri Tjóðveldi.

Hon heldur, at tað kanska var eitt sindur buldrasligir á tingi fyrr, men tað komst mest av, at samansetingin av tingmanningin var øðrvísi enn í dag.

– Orðaskiftið í dag er minst líka hvast og retorikkurin líka ógvusligur, men tingfólkini sjálvi eru kanska eitt annað slag av fólki, sigur hon.

Tjóðveldiskvinnan kom fyrstu ferð á ting í 1998 og var partur av tí bylgju, sum rullaði um landið um aldarskiftið.

Tá var tað fremst hjá teimum

sjálvstýrisflokkum sum vóru, at føroyingar sjálvir skuldu ráða í Føroyum og tryggja at ongin annar var yvir Løgtinginum.

– Sjálv haldi eg, at vit fyrst og fremst eiga at tryggja okkum sjálvræði, tí vit kunnu brúka tað til nakað. Við okkara støðu í dag sleppa vit als ikki inn í altjóða arbeiði, tí vit eru partur av einari aðrari tjóð, sum frammanundan er limur og sostatt umboðar okkum, sigur Annita á Fríðriksmørk.

– Tí mugu vit gera alt fyri at sleppa úr tí sambandshafti, sum vit eru vavd uppí. Fyri at gera tað, so er neyðugt, at vit eru sjálvbjargin og klára okkum á øllum økjum – eisini búskaparliga, sigur hon.

Á rættari kós

Annita á Fríðriksmørk er sum forkvinna í tingbólki Tjóðveldsins ein partur av samgonguni, sum er millum Tjóðveldi, Javnaðarflokkin og Framsókn.

Hon ivast ikki í, at tann politiska kós, sum samgongan hevur stungið út í samgonguskjalinum er tann rætta, men hon ásannar eisini, at sumt, sum tey hava sett sær fyri tekur eitt sindur av tíð.

Samgongan hevur boðað frá nógvum broytingum í vinnuni og summar kunnu virka ógvusligar.

– Men eg ivist ikki í, at tá ið vit hava fingið alt at virka, so verður hetta rættur politikkur fyri Føroyar og okkum, sum búgva her, sigur hon.

Hon heldur at tað er rætt, at bæði alivinnan og fiskivinnan letur pening til landskassan, tí júst hesar vinnur hava fingið nøkur framíhjárættindir, sum ikki øll hava atgongd til.

Hinvegin heldur hon eisini, at tað er umráðandi, at ein javnvág verður funnin, sum ger, at tað fram-

vegis fer at loysa seg at reka bæði alivinnu og fiskivinnu.

– Vit skulu sjálvandi ansa eftir, at tað framvegis fer at loysa seg at reka vinnu og at tað eisini framvegis verður spennandi. Tað skal eisini vera soleiðis, at við ídni og arbeiðssemi fer at bera til at vinna nógvan pening, sigur hon.

Hóast hon heldur, at vinnan skal sleppa at vinna pening, so heldur hon eisini, at tað ber til hjá vinnuni at lata íkast til samhaldsfesti í samfelagnum.

Hon heldur, at bæði alivinnan og tann sterki parturin av fiskivinnuni væl kunnu gjalda ein part aftur til samfelagið við tí yvirskoti, sum er.

– Hyggja vit at alivinnuni, so hevur hon eftir øllum at døma eina milljard eftir í avlopi, tá ið hon hevur goldið fyri tey rættindi, vinnan hevur at reka aling á føroysku firðunum, sigur Annita á Fríðriksmørk.